

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: RK-11P/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922201435
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Lacková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5922201435.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Petrou Lackovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. X, F., právne zastúpená: Mgr. Michal Krákorník, advokát, so sídlom AK Štiavnická 2018/7, Ružomberok a otec G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, I., E., právne zastúpený JUDr. Ján Bartánus, advokát, so sídlom AK A. Bernoláka 7, Ružomberok, v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu

rozhodol:

Mal. A. B. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 200,- eur mesačne vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa, počnúc od 01.09.2022 do budúca.

Zameškané výživné od 01.09.2022 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 01.08.2023 vo výške 2.200,- eur súd otcovi povolí je zaplatiť v splátkach vo výške po 100,- eur mesačne splatných spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením, čo i len jednej z nich.

Styk otca s maloletou sa neupravuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 31.08.2022 bol súdu doručený návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Vo svojom návrhu uviedla, že s otcom maloletej nežijú v spoločnej domácnosti. Už raz bolo vedené konanie ohľadne úpravy práv a povinností k maloletej, toto však bolo uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 3P/48/2020-17 zo dňa 06.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 6CoP/8/2021 zo dňa 26.02.2021 zastavené pre nedostatok právomoci. Má za to, že toho času už je daná právomoc slovenských súdov v zmysle NARIADENIA RADY (ES) č. 2201/2003, nakoľko obvyklým pobytom dieťaťa je Slovenská republika, kde od roku 2020 býva spolu s matkou (najskôr na adrese rodičov matky D. E. X, F., kde má stále trvalý pobyt a od 01.03.2022 v prenajatom byte na ulici J. X, F.). Maloletá so súhlasom oboch rodičov navštevuje Materskú školu, Hrabovská cesta 1653/2, Ružomberok. Matka nežije s otcom maloletej v spoločnej domácnosti, Otec žije a pracuje v Holandsku, kde už má iný vzťah, inú rodinu. Vzťah ukončili v júli 2020, odvtedy otec kontaktoval maloletú párkrát do týždňa, s čím mu matka nerobila žiadne problémy, toto trvalo asi do apríla 2021, odkedy otec volal maloletej párkrát do mesiaca. Naposledy maloletú kontaktoval v apríli 2022. Osobne ju nenavštívil a nevideli sa od júla 2020. Na Vianoce 2020 poslal otec maloletej 200 € a na ďalšie

Vianoce za peniaze pre maloletú matku kúpila lyžiarsku výstroj a kombinézu na lyžovanie. Matka spolu s maloletou býva toho času v prenajatom byte, kde má maloletá vytvorené vhodné podmienky pre život, matka si našla zamestnanie, maloletá navštevuje materskú školu v Ružomberku. Nakoľko matka sama vykonáva osobnú starostlivosť o maloletú, rozhoduje o každej situácii v súvislosti s maloletou, v záujme zosúladenia skutkového stavu so stavom právnym navrhuje úpravu práv a povinností k maloletej, s dôrazom na požiadavku, aby maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, s právom zastupovať a spravovať jej majetok výlučne matkou. Pokiaľ ide o výživné, toto ponecháva na úvahe súdu. K majetkovým pomeroch v návrhu uviedla, že je zamestnaná ako pomocný pracovník cukrárenskej výroby, s mesačným príjmom 600 €, poberá príspevok na dieťa z Holandska vo výške 1.297,93 € kvartálne, čo predstavuje sumu 432,64 € mesačne, toto otec považuje za výživné, preto inak na výživné pre maloletú neprispieva. Matka ďalej poberá rodičovský príspevok 25 €. Náklady má matka s maloletou mesačne najmä na nájomné – 250 € v čase podania návrhu, mobil a internet – 40 €, pohonné hmoty – 70 €, hygienické potreby, kozmetika, lieky – 50 €, strava – 250 €, oblečenie a iné – 100 €, škôlka pre maloletú – 55 €. Nepravidelné výdavky majú na výlety, v prípade vytvorenia finančnej rezervy idú na dovolenku do Španielska k rodine, kde uhrádzajú len náklady na dopravu a stravu. Podľa posledných vedomostí matky, z času keď žila v spoločnej domácnosti s otcom maloletej, jeho mesačný príjem bol okolo 4000 €, vykonával práce ako živnostník v Holandsku.

2. Uznesením č.k. 11P/151/2022-25 zo dňa 24.11.2022 bol mal. ustanovený kolízny opatrovník Úrad práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok.

3. Otec maloletej zaslal súdu písomne vyčíslenie svojich nákladov a príjmov, kde uviedol, že jeho hrubé príjmy podľa oficiálnej stránky daňového úradu za rok 2021 boli vo výške 27.433 €, čo je 2.286 € za mesiac, z toho mesačne platí zdravotné poistenie 146 €, splátku dane kvôli predchádzajúcemu odkladu 500 €, hypotéku 1.145 €, leasing na auto 507 €, poistenie domu a auta 157 €, telefón 80 €, wifi doma 40 € kvartálne cestnú daň 452 € a pohonné hmoty na cestu do práce 400 €. Ďalej zdieľa mesačné náklady s partnerkou na energie 175 €, voda 43 €, potraviny 780 €, škôlka pre syna 323 €. Neskôr v konaní otec aktualizoval svoje výdavky, keď ich písomne špecifikoval nasledovne: pohonné hmoty do práce – 400 €, leasing – 507 €, hypotéka -1.150 €, životné poistenie - 15 €, internet doma – 50 €, dane 600 €, energie – 175 €, voda – 87 €.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Pojednávanie sa zúčastnila matka, jej právny zástupca, kolízny opatrovník a právny zástupca otca. Otec sa pojednávania nezúčastnil, udelil však plnomocenstvo na zastupovanie v celom konaní svojmu právnenému zástupcovi.

5. Matka na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na podanom návrhu čo sa týka zverenia maloletej do jej osobnej starostlivosti a práve zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach, čo považovala za prioritné. Uviedla, že s otcom maloletej žili spolu v Holandsku, kde on pracoval ako živnostník, vykonával stavebné práce. Už v tom čase zarábala okolo 3.000 €, ale ona s tých peňazí takmer nič nevidela, nakoľko ich minul na seba, resp. na drogy a podobné veci. Pre problémy, ktoré medzi sebou mali a tiež problémy otca s drogami, od neho spolu s maloletou odišli na Slovensko v júly 2020. Odvtedy bývajú v Ružomberku, maloletá tú má všetky väzby, má tu ošetrojúceho lekára a chodí tu do škôlky. Otec maloletej ostal v Holandsku, podľa jej informácií, má priateľku a s ňou malé maloleté dieťa, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, v dome, ktorý údajne kúpili. Otec má spolu tri maloleté deti. Najstaršie má asi 12-15 rokov, odišlo spolu s matkou do USA, pre problémy, ktoré s ním tiež mali. Na toto dieťa nie je určené ani výživné. Potom má ich spoločnú dcéru A. a potom to najmladšie dieťa, s ktorým by mal žiť v spoločnej domácnosti. Otec sa spočiatku s maloletou dcérou kontaktoval len telefonicky, odkedy podala návrh a zistil, že nejde len o zverenie maloletej a právo zastupovať a spravovať majetok maloletej, ale že sa bude určovať aj výživné, prestal komunikovať a nie je s nimi v žiadnom kontakte, lebo je nahneván na to výživné. Nakoľko s úpravou práv a povinností k mal. dieťaťu je spojené aj výživné, jeho výšku ponechala na úvahe súdu, neskôr na otázku súdu toto navrhla určiť otcovi vo výške 200 € na bežné výživné a 200 € na tvorbu úspor. Nepoprela, že jej je vyplácaný príspevok na dieťa z Holandska vo výške 1.297,93 € kvartálne (cca 430 € mesačne), tento je však úzko prepojený s tým, že otec tam pracuje nejde teda o výživné a ak by otec prestal tam pracovať, ťažko by sa preukazovala zmena príjmov, čo do zvýšenia výživného, preto sa nestotožnila s vyjadrením otca o výške výživného, keď za primerané považoval výživné 30 €, neskôr 50 € s tým, že na hranici jeho možnosti by bolo výživné vo výške 100 €. Ona je riadne zamestnaná s mesačným príjmom cca 700 € v čistom vrátane daňového bonusu, stravného a prídavkov na dieťa + jej je vyplácaný ešte ten

príspevok z Holandska vo výške cca 430 € mesačne. Spolu s dcérou býva v prenajatom 1-izbovom byte, kde platí mesačne nájom vo výške 380 €, ďalšie náklady má na mobil a internet vo výške asi 40 € mesačne, pohonné hmoty asi 70 € mesačne, 50 € hygiena, drogéria, kozmetika, asi 250 € ich stojí strava a potom na oblečenia a obuv asi 100 € mesačne. Dcéra chodí do škôlky, ktorá stojí mesačne asi 50-60 € vrátane stravy (20 € škôlka + 30-40 € strava v škôlke). Navštevuje krúžok tanečnej spolplatnený sumou 20 € mesačne + ak má vystúpenie (cca asi 2x do roka) za prenájom kostýmov sa platí 15 €. Dcére ako aj sebe uzatvorila stavebné sporenie, kde dcére sporí sumou 15 € mesačne a sebe sumou 20 € mesačne. Otec na výživné neprispieva vôbec, akurát na Vianoce raz poslal 200 € na nejaký darček pre dcéru ešte v roku 2021 a potom ešte raz na Vianoce sa pýtal, čo by dcére urobilo radosť, potom tým poveril svoju sestru, aby jej to kúpila.

6. Právny zástupca matky ďalej argumentoval, čo do výšky výživného a majetkových pomerov otca, že otec tieto riadne nezdokladoval, preto navrhol použiť fikciu o výške príjmu. Navyše aj doklady, ktoré otec predložil sú v cudzom jazyku, nezabezpečil ich preklad, nepožiadaval ani o oslobodenie od súdnych poplatkov, takže jeho pomery nie sú také zlé ako ich vykresľuje. Navyše z dokladov, ktoré predložil je zrejmé a teda aj sám právny zástupca otca to uviedol, že otec má vo vlastníctve dom, ak ho má aj s partnerkou, asi to ich vlastníctvo je pol na pol, tým pádom aj táto partnerka by sa mala podieľať na nákladoch, či už na domácnosť alebo na ostatné veci súvisiace s bývaním a vlastníctvom nehnuteľnosti, ako aj na výžive ich mal. dieťaťa, takže tie náklady, ktoré otec vyčíslil by sa mali potom deliť na polovicu a teda nepripadať všetky iba na otca. Ak len dieťa, o ktoré navyše otec zabezpečuje aj osobnú má len na škôlku náklady vo výške 325,- eur (ak škôlka stojí 1.420 € a z toho štát prepláca 1.107 €), tak potom rovnakú úroveň by malo mať aj dieťa, ktoré s otcom nežije, o to viac, že otec sa o toto dieťa ani nezaujíma. Takisto aj na každé ďalšie dieťa, či už žije alebo nežije s otcom, ktorý pracuje v Holandsku patrí a je vyplácaný rovnaký príspevok, takže ak matka mal. A. poberá príspevok na mal. vyše 400,- eur mesačne, rovnaký príspevok poberá aj otec na mal. dieťa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti v Holandsku.

7. Právny zástupca otca na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky s týmto otec súhlasí, súhlasí taktiež s tým, aby právo zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach mala matka. Nestotožnil sa s návrhom matky pokiaľ ide o výživné, nakoľko finančná situácia otca nie je taká, ktorá by mu umožňovala platiť výživné vyššie ako 100 €, resp. neskôr sa opäť vrátil k maximálnej výške 50 €. Matke je navyše vyplácaný pravidelný príspevok na dieťa z Holandska, keďže on pracuje v Holandsku a to vo výške okolo 400 € mesačne. Jeho náklady v Holandsku sú vysoké a keby nežil so súčasnou partnerkou, tak sám by na utiahnutie nákladov nestačil. Požiadaval si aj odklad, splátky odvodov, povolili mu to do 2/2024, spláca ich vo výške 500 € mesačne. V Holandsku vlastní dom, na ktorý platí hypotéku, má auto, kde platí leasing a keďže pracuje ako živnostník po stavbách v rámci celého Holandska, na pohonné hmoty minie okolo 400 € mesačne. Má syna, ktorý chodí do škôlky, za ktorú platia mesačne 323 €. Poslal mu doklady k majetkovým pomerom v holandčine, s tým že zašle aj preložené, nakoniec preklady nezaslal, s odôvodnením, že nemá dostatok financií, aby ich dal preložiť.

8. Kolízna opatrovníčka na pojednávaní zotrvala na obsahu správy z prešetrenia pomerov. Uviedla, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloletú riadne, takže nemá výhrady pokiaľ ide o návrh matky o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti ani pokiaľ ide o právo matky zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach. Pokiaľ ide o výšku výživného, určite nesúhlasí s výživným vo výške 30 €. Navrhla určiť bežné výživné k rukám matky maloletej vo výške 200 € mesačne.

9. Súd ďalej na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to najmä s návrhom (bod 1 rozsudku); čestným vyhlásením matky, v ktorom matka čestne vyhlásila, že od otca maloletej nepoberá žiadne výživné; zmluvou o prenájme bytu uzavretou medzi prenajímateľkou C. A. a nájomcom C. B. (matkou maloletej), predmetom ktorej bol prenájom garsónky s pivnicou, zmluva bola uzavretá s účinnosťou od 01.03.2022 na dobu neurčitú za dohodnuté nájomné 250 € mesačne + platby za odvoz komunálneho odpadu, platby za spotrebu elektrickej energie, platby za vodné a stočné a dohodnuté ďalšie platby za poskytnuté služby prenajímateľom; potvrdením o vyplácaní príspevku na dieťa z Holandska kvartálne vo výške 1.297,93 €; pracovnou zmluvou uzavretou medzi zamestnávateľom H. K. a zamestnancom C. B. (matkou maloletej), na základe ktorej matka vykonáva prácu ako pomocný pracovník cukrárskej výroby od 13.09.2021; rozhodnutím z materskej školy o prijatí maloletej do MŠ Hrabovská cesta 1653/2, Ružomberok od 01.09.2021

na celodennú výchovu a vzdelávanie; odpoveďami na lustráciu v REGOB a v SP k 05.09.2022, z ktorých vyplýva, že maloletá má trvalý pobyt hlásený v Ružomberku od 31.07.2020; uznesením č.k. 11P/151/2022-25 zo dňa 24.11.2022 (bod 2 rozsudku), ktorým súd ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka; správou z prešetrovania pomerov zo dňa 07.12.2022, z ktorej je zrejmé, že matka spolu s mal. dcérou býva v 1-izbovom prenajatom byte, kde ma maloletá vytvorené vhodné podmienky, má samostatné lôžko, detský kútik s množstvom hračiek, domácnosť je udržiavaná na veľmi dobrej kultúrnej a hygienickej úrovni, matka je zamestnaná u zamestnávateľa Cukráreň Zelník, kde jej čistí mesačný príjem vrátane daňového bonusu, je cca 670 €, je poberateľkou prídavku na jedno dieťa a z Holandska jej je vyplácaná štátna dávka na dieťa vo výške v prepočte 432 € mesačne, otec výživné na mal. neplatí, od 7/2020 poslal 1x na Vianoce 200 € a v 12/2021 zaslal mal. lyžiarsku výstroj a kombinézu na lyžovanie, maloletá navštevuje MŠ, kde je plne adaptovaná, poplatok za MŠ je 20 € + strava cca 35-40 € mesačne, navštevuje tiež tanečný krúžok s poplatkom 20 € mesačne + 15 € jeden krát ročne na kostýmy, zdravotný stav maloletej je dobrý, od 12/2022 má maloletá uzavreté stavebné sporenie (15 € mesačne), od 7/2020 nebola mal. v osobnom kontakte s otcom, do 4/2022 bola mal. s otcom v pravidelnom telefonickom kontakte; novou nájomnou zmluva uzatvorenou medzi prenajímateľom L. M. N. a nájomcom C. B. dňa 24.10.2020 predmetom ktorej je prenájom 1-izbového bytu, na dobu neurčitú, za dohodnuté nájomné 380 € vrátane úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu (SBD, energie); vyčíslenie nákladov zo strany otca (bod 3 rozsudku), vrátane dokladov- evidovaný príjem otca zo stránky [www.belastingdienst.nl.](http://www.belastingdienst.nl), z ktorého vyplýva príjem otca za rok 2019 – 23.098 €, za rok 2020 – 23.035 €, za rok 2021 – 27.433 € a výpis z účtu od 04.11.2022 do 31.01.2023 zameraný na výdavky, resp. platby (mínusové položky); dokladmi predloženými v holandčine - zmluva o kúpe nehnuteľnosti, z ktorej je zrejmé, že otec spolu s C. O. G. (partnerka, manželka, alebo iná spolukupujúca) kúpil nehnuteľnosť v Holandsku za 326.000 €, faktúra za služby mobilného operátora - otec zaplatil za mesačné fakturačné obdobie (07.03.2023 – 06.04.2023) 95,16 €, leasingová zmluva – otec spláca leasing na auto NISSAN X-Trail r.v. 2014, kde celková suma na zaplatenie je 24.363,40 €, mesačná splátka pri 48 splátkach je 507,55 € (posledná splátka vo výške 508,55 €), nie je však zrejмый dátum uzatvorenia zmluvy, ani splatnosť prvej splátky; faktúra za škôlku pre mal. syna O. H. vo výške 1.429,74 € mesačne, potvrdenie k zdravotnému poisteniu – zmena zdravotného poistenia, platobný výmer od 01.01.2023 – priemerná platba za mesiac celkom 146,38 €; potvrdením z daňového úradu – výpis z daňového priznania za rok 2022, z ktorého je zrejмый súhrnný príjem otca za rok 2022 a to vo výške 35.467 €, daň, ktorú bol otec povinný zaplatiť vo výške 7.610 € do 15.09.2023; s podstatným obsahom spisu 3P/48/2020, najmä s uznesením 3P/48/2020-17 zo dňa 06.10.2020, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené KS v Žiline č. 6CoP/8/2021-51 zo dňa 26.02.2021.

10. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

11. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

15. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

16. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

18. Vykonaným dokazovaním súd ustálil nasledovný skutkový stav: O maloleté dieťa sa osobne stará jeho matka, pričom otec osobnú starostlivosť o maloletú dcéru nevykonáva, nebývajú v spoločnej domácnosti, s maloletou ani jej matkou nie je toho času v osobnom kontakte, výživné na maloletú neplatí vôbec (príspevok na dieťa vyplácaný matke zo štátu, kde otec pracuje, nemožno považovať za výživné), pracuje a žije v zahraničí, v Holandsku spolu s partnerkou a ich spoločným maloletým dieťaťom v nehnuteľnosti, ktorú vlastní spolu s partnerkou. Nehnuteľnosť kúpili za 326.000 € na hypotéku s mesačnou splátkou 1.150 €, ďalej využíva osobné auto, ktoré zakúpil na leasing, kde mesačná splátka pri 48 splátkach je vo výške 507 € (nebolo preukázané, kedy začal auto splácať, ani do kedy ho splácať bude). Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. synovi, ktorého osobnú starostlivosť zabezpečuje spolu s matkou mal., keď spolu žijú v spoločnej domácnosti. Príjem partnerky ako ani to, v akej miere sa na spoločných nákladoch domácnosti podieľa nebol preukázaný. Ďalšie náklady má otec bežného charakteru, na stravu, ošatenie, drogériu, kozmetiku ako aj na domácnosť (energie, voda, ...), ktoré zdieľa spolu s partnerkou a na pohonné hmoty do práce a v súvislosti s výkonom živnosti. Otec si platí životné poistenie. Tak ako je matke vyplácaný príspevok na dieťa, o ktoré sa stará, príspevok je vyplácaný aj na dieťa, o ktoré sa s partnerkou stará on. Otec prostredníctvom právneho zástupcu súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky ako aj s právom matky zastupovať a spravovať majetkom maloletej v bežných veciach. Ďalej bolo zistené, že matka sa o dieťa osobne riadne stará. Býva spolu s maloletou v prenajatom 1-izbovom byte v Ružomberku, za ktorý platí mesačne nájomné vo výške 380 €. Náklady má v súvislosti s bývaním (nájom 380 € mesačne), stavebným sporením pre dcéru (15 € mesačne) a seba (20 € mesačne), na škôlku (20 € mesačne) a stravu v škôlke pre dcéru (30 – 40 € mesačne), tanečný krúžok pre dcéru (20 € mesačne) a ostatné bežné výdavky na stravu, oblečenie a obuv, drogériu a kozmetiku..., pri príjme matky cca 700€ mesačne (vrátane daňového bonusu a prídavkov na dieťa) + 1.297,93 € kvartálne, príspevok na dieťa z Holandska.

19. Pokiaľ ide o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti jednému z rodičov (zverenie matke), keď rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, s právom matky zastupovať a spravovať majetok maloletej, ako to navrhla matka, takúto úpravu práv a povinností vo vzťahu k maloletej súd vyhodnotil ako úpravu, ktorá je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, jednak vzhľadom na vek maloletej, jednak vzhľadom na vzťahy medzi rodičmi (nežijú v spoločnej domácnosti, nie sú v kontakte, otec sa o dcéru t.č. bližšie nezaujíma, žije a pracuje v zahraničí, v Holandsku, spolu s partnerkou a ich spoločným maloletým dieťaťom), ale najmä vzhľadom ku skutočnosti, že matka aj doteraz riadne zabezpečovala a zabezpečuje starostlivosť o maloletú, pričom otec, t.č. osobnú starostlivosť o maloletú nevykonáva, nezabezpečuje a ani neprejavil záujem, že by chcel zabezpečovať. S touto úpravou zároveň vyjadril súhlas otec ako aj kolízny opatrovník, preto súd v prvom výroku rozsudku zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a následne matke ponechal právo zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach.

20. Pokiaľ ide o výživné, vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Kedy nastane tento stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod., t.z., že táto povinnosť rodičov nie je viazaná na dosiahnutie plnoletosti dieťaťa a má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd buď autoritatívnym rozhodnutím alebo schválením rodičovskej dohody. Toto rozhodnutie môže súd zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery, pričom by malo ísť o podstatnú zmenu pomerov, ktorá môže byť odôvodnená buď subjektívne- okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne- vývojom životných nákladov. Nakoľko sa rodičia nedohodli, resp. neuzavreli rodičovskú dohodu o výške výživného na maloleté dieťa, súd určil

výživné vo výške 200 € mesačne a to od podania návrhu, pričom má za to, že platenie výživného v takto určenej výške je v záujme maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho potreby a vek a zároveň je v schopnostiach a možnostiach otca, ktorému uložil túto povinnosť, výživné v takejto výške platiť. Súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré sú bežného charakteru, prislúchajúce jeho veku a zdravotnému stavu ako aj na to, kto sa o maloleté dieťa osobne stará. Maloletá chodí do škôlky s poplatkom za škôlku v šk. roku 2022/2023 20 € + strava škôlke 30-40 € mesačne, navštevuje krúžok tanečnej s poplatkom 20 € mesačne, matka jej sporí na stavebnom sporení sumou 15 € mesačne + má bežné náklady na stravu, ošatenie a obuv, drogériu a kozmetiku a náklady v súvislosti s bývaním, ktoré hradí a zabezpečuje výlučne matka, nakoľko mal. býva spolu s matkou v jednej domácnosti (prenajatý 1-izbový byt s mesačným nájomným 380 €). Na druhej strane prihliadol súd aj na situáciu otca, keď otec súdu síce nepreukázal riadne majetkové pomery, ani svoje schopností, či možností pričom mal dostatok priestoru a času, aby predložil potrebné doklady, preukázal svoje tvrdenia, doložil doklady, či už týkajúce sa príjmov alebo výdavkov, avšak za predpokladu, že žije a pracuje ako živnostník v zahraničí, vykonáva stavebné práce, čo spochybnené nebolo, vlastní nehnuteľnosť, auto a náklady na domácnosť zdieľa spolu so svojou súčasnou partnerkou, ktorá je zároveň jej spoluvlastníčkou, má súd za to, že výživné v určenej výške platiť je schopný, toto výživné nie je nijak nadštandardné, zároveň pokryje základné potreby maloletého dieťaťa, ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd má za to, že životná úroveň otca je podstatne vyššia ako ju otec, či už sám alebo prostredníctvom právneho zástupcu prezentoval, tým však nemá súd na mysli, že by otec so svojou súčasnou rodinou žil v luxuse, na druhej strane, v prípade, ak by bola jeho životná úroveň priemerná, nemohol by si dovoliť kúpiť nehnuteľnosť v Holandsku, splácať hypotéku a leasing... Aj keď sa súd stotožnil so skutočnosťou, že náklady na život v Holandsku sú podstatne vyššie ako náklady na život na Slovensku, treba zohľadniť aj možnosti pracovať, zamestnať sa a zarábať v Holandsku oproti Slovenskej republike (výška mzdy matky je cca 700 € mesačne už aj s rodinnými prídavkami a daňovým bonusom oproti výške oficiálneho príjmu otca podľa daňového priznania za rok 2022 - 35.467 € celkový príjem za rok, čo je asi 3000 € mesačne). Navyše celú osobnú starostlivosť o maloletú vykonáva jej matka. Ak otec dôvodil, že náklady na jeho život v Holandsku v porovnaní s jeho príjmom, sú neporovnateľne vyššie, je naozaj ťažko uveriť jeho tvrdeniam o mzde, keď jeho náklady podstatne jeho mzdu, resp. príjem prevyšujú. Aj keď neuviedol príjem partnerky, jeho príjem nemôže zodpovedať jeho výdavkom. Súd preto ustálil, že príjem otca je vyšší. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že otec napriek tomu, že aj s jeho vedomím matka s dcérou odišla na Slovensko a nebývajú už viac ako tri roky v spoločnej domácnosti, neposlal matke na výživné pre maloleté dieťa žiadne peniaze, teda matka sa výlučne počas tohto obdobia podieľala na výžive maloletej nie len osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť, zabezpečením bývania pre maloletú, ale aj finančne. Súd ako prvoradé skúmal, či v prípade platenia výživného v ním určenej výške budú zabezpečené základné životné potreby maloletej. V tejto súvislosti bolo zistené, že základne potreby maloletej budú riadne zabezpečené. Súd sa nestotožnil s návrhom matky, ktorý predniesla prostredníctvom právneho zástupcu, pokiaľ ide o tvorbu úspor pre maloletú (aby otec okrem bežného výživného k rukám matky poukazoval aj 200 € na tvorbu úspor pre maloletú). V tejto súvislosti ako aj pri určení výšky bežného výživného na dieťa, prihliadol na príspevok na dieťa, ktorý je matke vyplácaní z Holandska, kde otec mal. pracuje a to kvartálne vo výške 1.297,93 €, čo na mesiac vychádza cca 430 €, takýto príspevok v nezanedbateľnej výške, môže slúžiť práve na tvorbu úspor maloletej a zvýšenie životnej úrovne maloletej, nakoľko súd prihliadol na tento príspevok ako na príjem mal. dieťaťa (nejde o výživné, ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nie je zverené do starostlivosti). Zároveň súd uložil otcovi povinnosť zaplatiť aj zameškané výživné, ktoré matka žiadala od podania návrhu, resp. od 01.09.2022 a ktoré bolo vypočítané, ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 2.200 € (11 mesiacov x 200 €), ktoré zameškané výživné, najmä vzhľadom na jeho výšku, so súhlasom matky a kolízneho opatrovníka, súd otcovi povolil splácať v splátkach, pod následkom straty výhod splátok. Súd v tejto súvislosti nemal preukázané, že by otec mal. dieťaťu uhradil nejakú sumu ako výživné, ktorú by bolo možné od zameškaného výživného odpočítať, a preto mu uložil povinnosť uhradiť zameškané výživné v plnej výške. Uvedený nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 100 eur mesačne splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, teda splatnosť celého dlhu, keď súd rozhodol v súlade s § 232 ods. 3 a 4 CSP, pričom zohľadnil výšku určeného výživného, majetkové pomery otca mal. dieťaťa a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený v čo najkratšej dobe, t.j. najneskôr do dvoch rokov.

21. Pokiaľ ide o trovy konania, súd v zmysle § 52 Civilného sporového poriadku nepriznal žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania, nakoľko nezistil osobitné dôvody, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie ohľadne trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods.1,2 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.